

[Rager.]

Sagens første Behandling, nemlig at Færdseisudvalget bestaar dels af de Mænd, der gennem Aarene har været med til at indføre og lede den gamle forkerte Ordning, og dels af en Del Politimænd, for hvem det altid vil være et større Ansvar at paatage sig at gaa med til en Ændring end at blive ved det bestaaende. Bliver de ved det bestaaende, naa ja, saa kommer der nogle Ulykker, og de skal nu engang ske, men gaar de til en Ændring, bliver de udsat for Kritik, hver Gang der sker en Ulykke, og derfor tænker maaske en Del Embedsmænd: Bliver vi ved det bestaaende, er der ingen, der gør os noget, hvorfor skulde vi saa tage Ansvaret for delvis revolutionerende Ændringer! Det gaar godt, som det gaar, og vi faar saamænd ikke noget ud af at indføre Ændringer, og gaar det galt, faar vi et nederdrægtigt Vrøv!

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg A. Sp. 2173) samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1025).

Sagen sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (*Dahlgård*): Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at forelægge *Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse*, saaledes som dette Lovforslag er vedtaget i Landstinget. Lovforslaget omfatter 1 125 Personer. Det er et større Antal end i de nærmest foregaaende Aar, og til Forklaring af dette Forhold vil jeg gerne fremsætte nogle Bemærkninger. Som bekendt blev der i Overensstemmelse med Aftalen i Rigsdagssamlingen 1932—33 mellem Landstingets og Folketingets Udvalg i Aarene 1933—34 af Indenrigsministeriet iværksat nærmere Undersøgelser og Overvejelse med Hensyn til den fremtidige Ordning af hele vor Naturalisationspraksis. Bl. a. blev der indhentet en Række Oplysninger om Naturalisationsvæsenet i Udlandet, og paa Grundlag af den Redegørelse, der herefter udarbejdedes i Ministeriet, opnaaedes der i Fjor her i Rigsdagen Enighed

om en Række Punkter, som der fremtidig skulde tages Hensyn til ved Behandlingen af Indfødsretsansøgere.

Et af de Hovedpunkter, man opnaaede Enighed om, og som der kan være Anledning til at fremhæve, er dette, at Ansøgningerne fremtidig i højere Grad end hidtil skulde behandles efter en indgaaende individuel Undersøgelse af den paagældende Andragers Forhold. For ikke at foregribe de Resultater, hvortil Forhandlingerne med Tingenes Udvalg maatte føre, optog man paa de to sidste Indfødsretslove i det væsentlige kun saadanne Andragere, hvis Ophold her i Landet har været saa langvarigt, og hvis Forhold i øvrigt har været af en saadan Beskaffenhed, at man med Sikkerhed kunde gaa ud fra, at deres Optagelse ikke vilde komme i Uoverensstemmelse med Resultatet af de Forhandlinger, der forestod i Rigsdagsudvalgene. For de Personer, som opfyldte de tidligere gældende Betingelser, fulgte Ministeriet, saafremt man ikke mente straks at kunne bevilge en Ansøgning, den Fremgangsmaade, at Ansøgningen blev stillet i Bero, indtil Forhandlingernes Resultat forelaa.

Lovene af 1934 og 1935 omfattede herefter kun henholdsvis 660 og 760 Personer, i det væsentlige tidligere danske Statsborgere og andre Skandinaver samt saadanne andre Udlændinge, som havde haft et meget langvarigt Ophold her i Landet.

Til Gengæld laa der i Indenrigsministeriet, da de nævnte Forhandlinger var afsluttet, et betydeligt Antal Ansøgninger, som herefter skulde gennemgaaes efter de nye Regler, forsynes med supplerende Attester og til Dels nye Oplysninger, et Antal, som jeg vil antage kan anslaaes til omkring 1 000. Disse mange Ansøgninger maatte herefter saavel af de lokale Myndigheder som af Ministeriet behandles samtidig med det betydelige Antal nye Ansøgninger, der blev indsendt i 1935.

Dette Forhold har ikke kunnet undgaa at bevirke en vis Forsinkelse af det her foreliggende Lovforslags Udarbejdelse. Dertil kom, at Ministeriet, efter at Forhandlingerne med Tingene i Fjor var afsluttet, maatte udarbejde et Cirkulære til de Myndigheder, der deltog i Behandlingen af Naturalisationsandragenderne, ligesom der har maattet udarbejdes nye Ansøgnings-skemaer og Spørgeskemaer til Supplering af de paa ældre Skemaer affattede Andragender. Indenrigsministeriet kunde derfor først i Slutningen af Juni i Fjor paabegynde Udsendelsen for de mange Hundrede Andragenders Vedkommende, der var stillet